

Sygn. akt: KIO 2662/15

WYROK

z dnia 11 stycznia 2016 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Małgorzata Rakowska

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 grudnia 2015 r. i 5 stycznia 2016 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 7 grudnia 2015 r. przez wykonawcę **Flores Valles S.A. Calle Isla De Jamaica, 10, 28-034 Madryt, Hiszpania** reprezentowanego przez: **D. J., prawnik zagraniczny Garrigues Polska i Pablo Olabbarri Gortazar sp. k., ul. Emilii Plater 53, 00-113 Warszawa** (adres do korespondencji: Garrigues Polska i Pablo Olabbarri Gortazar sp. k., ul. Emilii Plater 53, 00-113 Warszawa) w postępowaniu prowadzonym przez **Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, ul. Gołębia 6/2, 31-007 Kraków**

przy udziale wykonawcy **VWR Inetrantional Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku, ul. Limbowa 5, 80-175 Gdańsk** zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego o sygn. akt KIO 2662/15 po stronie zamawiającego

orzeka:

1. oddala odwołanie

2. kosztami postępowania obciąża wykonawcę Flores Valles S.A. Calle Isla De Jamaica, 10, 28-034 Madryt, Hiszpania reprezentowanego przez: D. J., prawnik zagraniczny Garrigues Polska i Pablo Olabbarri Gortazar sp. k., ul. Emilii Plater 53, 00-113 Warszawa (adres do korespondencji: Garrigues Polska i Pablo Olabbarri Gortazar sp. k., ul. Emilii Plater 53, 00-113 Warszawa) i:

- 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **Flores Valles S.A. Calle Isla De Jamaica, 10, 28-034 Madryt, Hiszpania** reprezentowanego przez: **D. J., prawnik zagraniczny Garrigues Polska i Pablo Olabbarri Gortazar sp. k., ul. Emilii Plater 53, 00-113 Warszawa** (adres do korespondencji: Garrigues Polska i Pablo Olabbarri Gortazar sp. k., ul. Emilii Plater 53, 00-113 Warszawa) tytułem wpisu od odwołania

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 907) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego **w Krakowie**.

Przewodniczący:

U z a s a d n i e

Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, zwany dalej „zamawiającym”, działając na podstawie przepisów ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 907), zwanej dalej „ustawą Pzp”, prowadzi, w trybie przetargu nieograniczonego, postępowanie o udzielenie zamówienia na „Wyłonienie wykonawcy w zakresie dostawy i montażu mebli laboratoryjnych wraz z wyposażeniem, związanych z budową obiektu Wydziału Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego, zlokalizowanego przy ul. Gronostajowej 2 w Krakowie, w odniesieniu od jednej do dwóch części”.

Ogłoszenie o przedmiotowym zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 15 lutego 2015 r., nr 2015/S 134-247362.

W dniu 27 listopada 2015 r. (pismem z tej samej daty) zamawiający poinformował wykonawcę Flores Valles S.A. z siedzibą w Hiszpanii, zwanego dalej „odwołującym”, o wyborze w zakresie części 1 zamówienia oferty wykonawcy VWR Inetrnational Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku, zwanego dalej „wykonawcą VWR”, jako najkorzystniejszej.

Pismem tym poinformował także odwołującego o odrzuceniu jego oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, gdyż treść oferty nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, zwaną dalej „SIWZ”, podnosząc m.in., iż wykonawca w treści złożonej oferty nie wskazał wymaganych zapisami SIWZ opisów technicznych lub funkcjonalnych, schematów, katalogów lub kart katalogowych producenta/producentów potwierdzających spełnienie wymaganych parametrów, (wskazujących w szczególności oferowany typ, rodzaj, model, producenta, numer katalogowy, charakterystykę produktu i inne istotne), pozwalających na ocenę zgodności oferowanych produktów, ich elementów i wyposażenia oraz ich parametrów z wymaganiami SIWZ. Natomiast w treści oferty na stornach 53-169 znajduje się wypełniony częściowo nr załącznik nr 3 do formularza oferty w zakresie kalkulacji cen i ilości oraz nazw elementów składowych przedmiotu zamówienia, jak i liczb porządkowych przez pozycji. Niemniej w całym załączniku nr 3 do formularza oferty nie wypełniono kolumny nr 4, gdzie zgodnie z wymaganiami SIWZ należało wpisać oferowane urządzenie/element, typ/model/symbol, producenta, krótki opis itp., co pozwoliłoby na ocenę oferowanego przedmiotu zamówienia. W efekcie wykonawca nie wskazał co oferuje, a tym samym nie można dokonać oceny jego oferty w zakresie oferowanego przedmiotu zamówienia. Także w pozostałej części oferty brak jest informacji pozwalających na ocenę całości oferowanego przedmiotu zamówienia z wymaganiami wynikającymi z treści SIWZ. Z załączonego do oferty standardowego katalogu niektórych produktów wykonawcy, bądź kart katalogowych, także nie wynika co oferuje w treści swojej oferty, jak też nie można

dopasować poszczególnych produktów, opisanych w katalogu, do treści załącznika nr 3 do formularza oferty, jak i do złożonych wraz z ofertą próbek.

Ponadto wykonawca zaproponował produkty składające się na część przedmiotu zamówienia, które po sprawdzeniu i ocenie dostarczonych próbek, jednoznacznie wskazują, iż nie spełniają wszystkich minimalnych parametrów technicznych i funkcjonalnych opisanych w SIWZ, a w szczególności:

1. w przypadku stołu laboratoryjnego ujawniono, iż sumaryczna szerokość półek z dylatacją przekracza zapisaną w SIWZ dopuszczalną wartość 300 mm;
2. w trakcie oceny próbek zidentyfikowano także palne i niegasnące po zapaleniu elementy z tworzywa sztucznego w panelach kolumny instalacyjnej stołu laboratoryjnego;
3. w dygestorium występuje zbyt duża całkowita głębokość dygestorium z zaworami, wynosząca 1050 mm;
4. ponadto występuje także niezgodność z SIWZ w zakresie głębokości blatu dygestorium, gdyż głębokość blatu w dostarczonej próbce wynosi mniej niż 750 mm, przy uwzględnieniu sposobu pomiaru opisanego w odpowiedzi na pytanie nr 46 z dnia 5 sierpnia 2015 r.

W dniu 7 grudnia 2015 r. (pismem z tej samej daty) odwołujący wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej (wpływ pisma do zamawiającego w dniu 7 grudnia 2015 r.) od czynności zamawiającego polegającej na odrzuceniu oferty odwołującego i nie odrzuceniu oferty wykonawcy VWR oraz wykonawcy Block a.s. z siedzibą w Czechach, zwanego dalej „wykonawcą Block”, zarzucając zamawiającemu naruszenie przepisów ustawy Pzp, tj.:

1. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Pzp poprzez niewłaściwe zastosowanie i błędne ustalenie, że oferta odwołującego nie odpowiada treści SIWZ,
2. art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Pzp poprzez jego niezastosowanie i nie odrzucenie oferty wykonawcy VWR mimo jej niezgodności z treścią SIWZ,
3. art. 91 ust. 1 w zw. z art. 7 ust. 3 ustawy Pzp poprzez jego niezastosowanie, tj. zaniechanie wyboru oferty najkorzystniejszej, czyli oferty odwołującego,
4. art. 87 ust. 1 ustawy Pzp poprzez jego niezastosowanie i niewezwanie odwołującego do złożenia wyjaśnień treści złożonej oferty w zakresie elementów związanych z oferowanym przedmiotem zamówienia i dotyczących jednoznacznej możliwości oceny w zakresie wykazania, że oferowany przedmiot zamówienia spełnia wymagania techniczne i funkcjonalne opisane w SIWZ.

Jednocześnie odwołujący wniósł o:

1. uwzględnienie odwołania,

2. nakazanie zamawiającemu unieważnienia jego czynności polegającej na odrzuceniu odwołującego z postępowania i odrzuceniu jego oferty,
3. nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty wykonawcy VWR jako najkorzystniejszej i powtórzenia czynności badania i oceny ofert z uwzględnieniem oferty odwołującego,
4. odrzucenia ofert wykonawców: VWR oraz Block na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Pzp jako niezgodnych z treścią SIWZ,
5. wyboru oferty odwołującego jako najkorzystniejszej,
6. obciążenie zamawiającego kosztami postępowania odwoławczego, zgodnie z wykazem kosztów przedstawionych podczas rozprawy.

W uzasadnieniu odwołania odwołujący wskazał m.in.:

Odnośnie zarzutu naruszenia art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Pzp poprzez niewłaściwe zastosowanie i błędne ustalenie, że oferta odwołującego nie odpowiada treści SIWZ odwołujący podniósł m.in., iż powyższy zarzut jest bezzasadny z uwagi na poniższe okoliczności:

Niezależnie od okoliczności, że odwołujący pozostawił kolumnę nr 4 załącznika nr 3 pustą to załącznik został wypełniony w sposób poprawny i zgodny z zaleceniami SIWZ. Odpowiednio treści SIWZ (str. nr 47), Załącznik ten nie stanowił nienaruszalnej całości, której układ kolumn i informacji miał nie podlegać żadnym zmianom. W razie zaistnienia takiej konieczności, odwołujący mógł a nawet powinien przekazać informacje zamieszczone w załączniku w sposób, który uważał za stosowny. Odwołujący opuścił kolumnę nr 4 z uwagi na okoliczność, że wszystkie informacje, które miały się w niej znajdować zostały już w ofercie odwołującego (w tym pośrednio w samym Załączniku) zamieszczone. Przede wszystkim opis produktu, którego umieszczenia w przedmiotowej kolumnie nr 4 domagał się zamawiający, był już zamawiającemu dostępny i wynikał z załącznika A do SIWZ. Jest bowiem oczywiste, że w każdym wypadku w którym treść oferty składanej w zamówieniu miałyby odpowiadać wymogom zamawiającego, treść kolumny nr 4 załącznika nr 3 do formularza oferty musi odpowiadać treści kolumny nr 3 każdej z części załącznika A do SIWZ. W innym wypadku, oferent składałby meble laboratoryjne nieodpowiadające wymaganiom zamawiającego. Zamawiający mógł więc bez przeszkód zapoznać się z opisem proponowanego przez odwołującego sprzętu, kierując się numerami referencyjnymi (liczbami porządkowymi) zawartymi w kolumnie nr 1 załącznika, które odpowiadały treści kolumny nr 1 załącznika A do SIWZ.

Producentem proponowanego sprzętu laboratoryjnego jest odwołujący i w złożonej przez niego ofercie nic nie wskazuje na to, aby meble te pochodziły od innego dostawcy, zwłaszcza że, odwołujący nie wskazał w swojej ofercie żadnego podwykonawcy czy też innego podmiotu, który udostępniłby mu swoje zasoby celem wykonania zamówienia. Jest

ponadto dla odwołującego oczywiste, że skoro to odwołujący składa ofertę i nie wskazuje przy tym na udział żadnych podmiotów trzecich, to właśnie odwołujący występować będzie jako producent oferowanego przez siebie przedmiotu zamówienia.

Oferowane meble nie posiadały numerów seryjnych z uwagi na okoliczność, iż wszystkie przedmioty miały być przygotowywane specjalnie dla zamawiającego, zgodnie ze specyfikacjami i oczekiwaniami zamawiającego wyrażonymi w SIWZ wraz z właściwymi załącznikami. Załącznik zawierał więc wszelkie dane potrzebne zamawiającemu do oceny oferty. Jeżeli natomiast zamawiający podniósł szereg wątpliwości, co do treści załącznika, zamiast arbitralnie orzekać (tj. z naruszeniem przepisów ustawy Pzp) o niezgodności złożonej przez odwołującego oferty z SIWZ winien był zwrócić się do odwołującego o wyjaśnienia w trybie art. 87 ust. 1 ustawy Pzp, czego zaniechał.

2.2. Zarzut niewłaściwej głębokości półek na stołach wyspowych

W tym zakresie odwołujący podniósł m.in., iż konstrukcja oferowanych przez niego półek jest zgodna z normą EN 13150 (Stoły robocze dla laboratoriów - Wymiary, wymagania bezpieczeństwa i metody badań). Dochował więc wymogu zapewnienia oczekiwanej przez zamawiającego powierzchni użytkowej wynoszącej 300 mm (2x150 mm), a elementy przekraczające ją o 33 mm stanowią wymaganą wspomnianą normą zabezpieczenie przed ewentualnym wylaniem się rozlanych płynów lub upadkiem składowanych na półce materiałów. Spełnianie w tym zakresie powyższej normy jest jedynym obiektywnym sposobem pozwalającym na ustalenie bezpieczeństwa oferowanego stołu laboratoryjnego.

2.3. Zarzut zastosowania palnych materiałów

Zamawiający nie wziął pod uwagę, że kwestionowane fragmenty stanowią element systemu mocowania paneli do kolumn serwisowych. Dzięki zastosowaniu w ich wykonaniu przedmiotowego tworzywa, eliminuje się ryzyko uszkodzenia powłoki lakierniczej podczas demontażu paneli (co będzie mieć miejsce w przypadku zastosowania systemów całkowicie metalowych). Zastosowane przez odwołującego tworzywo oczywiście zajmie się ogniem, gdy zostanie poddane działaniu wysokiej temperatury z uwagi na okoliczność, że stanowi ono tworzywo sztuczne (każdy plastik jest palny, a zajęcie się ogniem jest jedynie kwestia odpowiednio długiej ekspozycji na działanie wysokich temperatur). Jednakże nie będzie powodować dalszego rozprzestrzeniania się tego ognia, co miałyby miejsce w przypadku materiałów drewnopochodnych itp. Ponadto, nie jest możliwe, aby stół laboratoryjny był skonstruowany z wyłączeniem jakichkolwiek elementów z tworzyw sztucznych (tak np. gniazda elektryczne, zawory do mediów, oświetlenie, etykiety na uchwytach drzwi i szuflad, zaślepki otworów technicznych itd.).

2.4. Zarzut niedozwolonej głębokości zewnętrznej dygestorium

Oferowane i zaprezentowane przez odwołującego dygestorium ma głębokość 960 mm, a pomiary dokonane przez zamawiającego obejmują również zawory do wody i gazów

wystające poza obrys dygestorium. Zamawiający ujął dokładnie taką wartość głębokości w swoim katalogu technicznym w miejscu szczegółowych opisów każdego z rodzajów dygestoriów. Gniazda elektryczne i zawory są opcjonalnymi akcesoriami dygestorium i nie wliczają się do stosowanego powszechnie sposobu mierzenia wymiarów dygestorium, gdyż jest to sprzęt, który może być zamówiony i funkcjonować bez takich akcesoriów. Wystające elementy dygestoriów oferowanych przez odwołującego stanowią powierzchnię dodatkową, która decydowała jedynie o lepszej jakości oferowanego sprzętu, a przy tym nie powinna wpływać na wykonywane w sposób poprawny pomiary.

2.5. Zarzut niedozwolonej głębokości wewnętrznej dygestorium

W opinii Odwołującego, przedmiotowy (kwestionowany) wymiar należy odczytać (z dokumentu podstawowego - załącznika B do SIWZ) jako wynoszący 750 mm wymaganej głębokości blatu. Wymóg ten odwołujący spełnił zarówno w złożonej ofercie, jak i w zaprezentowanym dygestorium pokazowym.

Odnosnie zarzutu naruszenia art. 89 ust. 1 pkt. 2 ustawy Pzp poprzez jego niezastosowanie i nie odrzucenie oferty wykonawcy VWR oraz oferty wykonawcy Block mimo jej niezgodności z treścią SIWZ odwołujący podniósł m.in., iż

3.1. Zgodnie z treścią SIWZ "Plecy szafki muszą być wykonane z pojedynczej blachy, demontowalne w celu serwisowania podłączeń mediów znajdujących się za szafką". Tymczasem, aby zdemontować plecy szafki oferowanej przez wykonawcę VWR, należy odkręcić śruby i odciąć/oderwać klej/silikon, przy pomocy, którego plecy szafki są przymocowane do blatu. Taki sposób wykonania zaprezentowanych produktów nie spełnia kryteriów elementu demontowalnego, gdyż (i) użytkownik nie będzie w stanie samodzielnie zamontować pleców szafki zgodnie ze stanem pierwotnym, oraz (ii) nie będzie możliwy demontaż pleców szafki bez konieczności zniszczenia jednego z elementów mocujących (silikonu).

3.2. Zgodnie z treścią SIWZ „Półki szafek muszą posiadać wzmocnione krawędzie w kształcie profilu C”. Tymczasem półki szafek oferowanych przez wykonawcę VWR posiadają wzmocnienie jedynie na przedniej (jednej) krawędzi. Dlatego też w tym zakresie oferta wykonawcy VWR nie jest zgodna z postanowieniami SIWZ i daleko odbiega od standardów dochowywanych przez półki szafek oferowanych przez odwołującego, które wyposażone są w podwójne wzmocnienia.

3.3. Zgodnie z treścią SIWZ "Przystawki instalacyjne muszą być niepalne, łatwo zmywalne, nienasiąkliwe i zabezpieczone przed korozją (w przypadku elementów stalowych galwanicznie powłoką cynku o grubość warstwy cynku minimum 2,5 mikrometra), dwustronnie lakierem epoksydowym lub epoksydowo-poliestrowym naniesionym proszkowo, wypalonym w temp. minimum 200 stopni Celsjusa (grubość powłoki lakierniczej minimum 50 mikrometrów)". Ponadto, "Przystawki muszą być zbudowane z dwóch kolumn nośnych z

których przynajmniej jedna pełni funkcję kolumny instalacyjnej, jak również "Kolumny instalacyjne przystawek powinny być wyposażone w demontowalne panele (kasety) instalacyjne/osłonowe". Powyższe zapisy jednoznacznie wskazują, że panele (kasety) instalacyjne/osłonowe są elementem przystawki, więc wymóg zabezpieczenia dwustronnego lakierem o grubości powłoki min. 50 mikrometrów dotyczy również tychże paneli (kaset). Jednakże panele (kasety) oferowane przez wykonawcę VWR nie są kompletnie pomalowane od strony wewnętrznej, pozostawiając wyraźnie widoczne miejsca bez żadnej osłony lakierniczej.

3.4. Zgodnie z treścią SIWZ, „Grubość frontów szafek musi być w zakresie od 18 mm do 20 mm (...)” (str. 17 załącznika B do SIWZ). W tym zakresie, zamawiający w odpowiedzi na pytanie nr 5 z dnia 24 lipca 2015 roku o treści: „Czy Zamawiający dopuści aby podwójne fronty szafek pod dygestoriami i w stołach oraz w szafach stalowych miały grubość 15 mm?”, stwierdził (odpowiedź nr 5 z dnia 24 lipca 2015 roku), że „Zamawiający dopuszcza opisane wykonanie pod warunkiem, że nie zmieni to innych wymaganych cech, szczególnie ognioodporności”. Tymczasem, wykonawca VWR zaoferował fronty szafek o grubości ok 14,5 mm.

3.5. Zamawiający wymagał, aby oferowane meble były odpowiednio chronione przed korozją⁹. Tymczasem meble proponowane przez wykonawcę VWR nie były we właściwy sposób zabezpieczone, nie odpowiadając tym samym wymaganiom stawianym w SIWZ. Oględziny przystawki stanowiącej część oferty wykonawcy VWR ujawniły, że metalowe wyciągane panele będące jej częścią noszą ślady wytarcia zastosowanej powłoki ochronnej. Oznacza to, że w wyniku prac serwisowych z czasem dojdzie do pełnej bądź częściowej ekspozycji metalowych części przystawki na powodujące korozję działanie tlenu. Skorodowane części przystawki będą natomiast nadawać się jedynie do wymiany, co narazi zamawiającego na dodatkowe koszty.

3.6. Zgodnie z pkt. 3.2 Załącznika B do SIWZ, kolumny przystawek powinny mieć możliwość połączenia ich na wysokości blatu roboczego stołu średnikiem o wysokości równej wysokości stołu. Natomiast przystawki wykonawcy VWR nie posiadają średnika na wysokości blatu roboczego, ani nie mają możliwości obniżenia jego wysokości.

Odnosnie zarzutu naruszenia art. 91 ust. 1 w zw. z art. 7 ust. 3 ustawy Pzp poprzez jego niezastosowanie, tj. zaniechanie wyboru oferty najkorzystniejszej, czyli oferty odwołującego odwołujący podniósł m.in., iż jeżeli zamawiający postępowałby zgodnie z przepisami ustawy Pzp, w wyniku przeprowadzonego postępowania odrzuciłby nie tylko ofertę wykonawcę Block, ale również odrzuciłby ofertę złożoną przez wykonawcę VWR, a następnie wybrałby ofertę odwołującego jako najkorzystniejszą. Jedynie bowiem meble laboratoryjne proponowane przez odwołującego były nie tylko zgodne z wymogami

postawionymi przez zamawiającego w SIWZ, ale oferowały ponadto wyższy standard bezpieczeństwa oraz lepszej jakości materiały.

Odnośnie zarzutu naruszenia art. 87 ust. 1 ustawy Pzp poprzez jego niezastosowanie i niewezwanie odwołującego do złożenia wyjaśnień treści złożonej oferty w zakresie elementów związanych z oferowanym przedmiotem zamówienia oraz Załącznikiem, i dotyczących jednoznacznej możliwości oceny w zakresie wykazania, że oferowany przedmiot zamówienia spełnia wymagania techniczne i funkcjonalne opisane w SIWZ odwołujący podniósł m.in., iż zamawiający zobowiązany był zwrócić się o wyjaśnienia do odwołującego w związku z powstałymi wątpliwościami co do treści złożonej oferty. Jeśli więc wymagałby dodatkowych opisów zaoferowanych mebli laboratoryjnych, mógł zażądać wyjaśnień złożonej przez odwołującego oferty. Skutkiem tego była niewłaściwa interpretacja i ocena oferty (a nawet brak jej całościowej oceny), której można było uniknąć, gdyby zamawiający zwrócił się do odwołującego w trybie art. 87 ust. 1 ustawy Pzp. W każdym bowiem przypadku zamawiający zobowiązany jest do zachowania należytej staranności w procesie oceny i wyboru złożonych ofert.

W dniu 9 grudnia 2015 r. zamawiający wezwał wykonawców do przystąpienia do postępowania odwoławczego toczącego się w wyniku wniesienia odwołania, przekazując jednocześnie kopię odwołania (przedmiotowe wezwanie wykonawca VWR otrzymał w tej samej dacie).

W dniu 11 grudnia 2015 r. (pismem z dnia 9 grudnia 2015 r.) wykonawca VWR zgłosił przystąpienie do postępowania odwoławczego, po stronie zamawiającego, przekazując kopie przystąpienia odwołującemu i zamawiającemu.

Zamawiający w dniu 15 grudnia 2015 r. złożył odpowiedź na odwołanie, wnosząc o jego oddalenie w całości.

Odwołujący cofnął na rozprawie w dniu 16 grudnia 2015 r. zarzut określony w treści odwołania jako zarzut 3.2. (str. 14 odwołania).

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w tym treść ogłoszenia o zamówieniu, treść SIWZ, złożone oferty, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska Stron i Przystępującego złożone podczas rozprawy, skład orzekający Izby zważył, co następuje:

Izba nie znalazła podstaw do odrzucenia odwołania w związku z tym, iż nie została wypełniona żadna z przesłanek negatywnych, uniemożliwiających merytoryczne rozpoznanie odwołania, wynikających z art. 189 ust. 2 ustawy Pzp, jak również stwierdziła, że wypełniono przesłanki istnienia interesu odwołującego w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia oraz możliwości poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów art. 179 ust. 1 ustawy Pzp.

Mając na uwadze powyższe skład orzekający Izby merytorycznie rozpoznał złożone odwołanie, uznając, iż odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp poprzez niewłaściwe zastosowanie i ustalenie, że oferta odwołującego nie odpowiada treści SIWZ nie potwierdził się.

Izba ustaliła, iż zamawiający w SIWZ (rozdział 3 „Opis przedmiotu zamówienia”, pkt 1.3. (str. 3 SIWZ) wskazał, iż „szczegółowy opis przedmiotu zamówienia określający parametry i wymagania techniczno-funkcjonalne, bądź ich maksymalne lub minimalne zakresy lub inne niezbędne cechy, ilości, rysunki techniczne, jak i inne istotne dla wykonania zamówienia informacje zawierają załączniki A, B, C, D, E i F, będące jej integralną częścią”.

Jednocześnie podał, iż „Wykonawca musi zaoferować przedmiot zamówienia zgodny z wymogami zamawiającymi określonymi w SIWZ, przy czym zobowiązany jest dołączyć do oferty wymagane próbki oraz opis techniczny lub funkcjonalny, schemat/y, katalog lub karty katalogowe producenta/ów potwierdzające spełnienie wymaganych parametrów (wskazujące w szczególności oferowany typ, rodzaj, model, producenta, numer katalogowy, charakterystykę produktu i inne istotne), pozwalające na ocenę zgodności oferowanych produktów, ich elementów i wyposażenia oraz ich parametrów z wymaganiami SIWZ (...), odpowiednio do wzorów tabelarycznych stanowiących załącznik nr 3 do wzoru formularza oferty (...)”. (str. 8-9 SIWZ).

Zamawiający w rozdziale 10 „Opis sposobu przygotowania oferty), pkt 4 podał „Wykonawca musi zaoferować przedmiot zamówienia zgodny z wymogami zamawiającymi określonymi w SIWZ, przy czym zobowiązany jest dołączyć do oferty wymagane próbki oraz opis techniczny lub funkcjonalny, schemat/y, katalog lub karty katalogowe producenta/ów potwierdzające spełnienie wymaganych parametrów (wskazujące w szczególności oferowany typ, rodzaj, model, producenta, numer katalogowy, charakterystykę produktu i inne istotne), pozwalające na ocenę zgodności oferowanych produktów, ich elementów i wyposażenia oraz ich parametrów z wymaganiami SIWZ (...), odpowiednio do wzorów tabelarycznych stanowiących załącznik nr 3 do wzoru formularza oferty (...)”.

Nadto w składanym przez wykonawców „formularzu oferty” pkt 7 zamieścić oświadczenie „oświadczamy, iż oferujemy przedmiot zamówienia zgodny z wymaganiami i warunkami opisanymi w ustawie Prawo zamówień publicznych oraz określonymi przez zamawiającego w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, na potwierdzenie czego załączamy wymagane próbki oraz opis techniczny i/lub funkcjonalny, schemat/y, katalog lub karty katalogowe producenta/ów potwierdzające spełnienie wymaganych parametrów (wskazujące w szczególności oferowany typ, rodzaj, model, producenta, numer katalogowy, charakterystykę produktu i inne istotne), pozwalające na ocenę zgodności oferowanych produktów, ich elementów i wyposażenia oraz ich parametrów z wymaganiami SIWZ, odpowiednio do wzorów tabelarycznych stanowiących Załącznik nr 3 do wzoru formularza oferty (...)”, dodając w punkcie 11, iż załącznikami do niniejszego formularza oferty są: (...) załącznik nr 3 – kalkulacja ceny oferty i opis przedmiotu zamówienia”.

W treści Załącznika nr 3 do formularza oferty zamawiający zamieścić następującą informację „niniejszy załącznik zawiera wyliczoną cenę ryczałtową oferty, wyliczoną w oparciu o indywidualną kalkulację, z podaniem cen jednostkowych określonych elementów, przy uwzględnieniu wymagań i zapisów niniejszej SIWZ oraz doświadczenia zawodowego wykonawcy, oraz opis oferowanego przedmiotu zamówienia, odpowiednio do wzorów tabelarycznych stanowiących załącznik nr 3 do wzoru formularza oferty (...) zamawiający zaznacza, iż załączone tabele są wzorcowe. Zamawiający dopuszcza ich modyfikacje, które wynikają ze specyfikacji oferowanych elementów lub produktów lub ich zestawów. Wykonawca powinien przedstawić wypełnione tabele (z ewentualnymi niezbędnymi modyfikacjami), w sposób czytelny i jednoznaczny, kierując się opisem wymagań SIWZ jako nadrzędnych wobec treści tabel”.

Odwołujący nie wypełnił kolumny 4 załącznika nr 3 nazwa której brzmiała następująco: „oferowane urządzenie/element, typ/model/symbol producenta, krótki opis, itp.”. Do oferty dołączył katalog produkowanych mebli. Dostarczył również zamawiającemu wymagane ich próbki.

Mając na uwadze powyższe Izba zważyła, co następuje:

Zamawiający, jak jednoznacznie wynika z treści SIWZ, wymagał złożenia przez wykonawców wraz z ofertą wypełnionego załącznika nr 3 zawierającego m.in. „opis oferowanego przedmiotu zamówienia” oraz „załączenia wymaganych próbek oraz opisów technicznych i/lub funkcjonalnych, schematów, katalogów lub kart katalogowych producenta/ów potwierdzających spełnienie wymaganych parametrów (wskazujących w szczególności oferowany typ, rodzaj, model, producenta, numer katalogowy, charakterystykę produktu i inne istotne), pozwalających na ocenę zgodności oferowanych produktów, ich elementów i wyposażenia oraz ich parametrów z wymaganiami SIWZ, odpowiednio do wzorów tabelarycznych stanowiących Załącznik nr 3”. Wykonawca zobowiązany był więc

podać, poprzez wypełnienie załącznika nr 3 oraz załączenie kart katalogowych oferowanych produktów i dostarczenie ich próbek, co jest przedmiotem jego oferty, a więc wskazać co oferuje zamawiającemu. Tymczasem odwołujący nie wypełnił jednej z kolumn załącznika nr 3, a mianowicie kolumny 4, w której wykonawcy powinni podać następujące informacje „oferowane urządzenie/element, typ/model/symbol producenta, krótki opis, itp.”. Tak więc nie wypełnił kolumny, w której należało opisać przedmiot jego oferty. Nie jest wystarczającym odniesienie numeru referencyjnego z kolumny 1 tego załącznika (załącznika nr 3) do numeru referencyjnego z kolumny 1 załącznika A. W załączniku A do SIWZ zamawiający zawarł poza numerem referencyjnym także „szczegółowy opis przedmiotu zamówienia określający parametry i wymagania techniczno-funkcjonalne, bądź ich maksymalne lub minimalne zakresy lub inne niezbędne cechy, ilości, rysunki techniczne, jak i inne istotne dla wykonania tego zamówienia”, tj. „nazwę i skrócony opis” zamawianego przez niego produktu. Natomiast w załączniku nr 3 poza podaniem numeru referencyjnego, odpowiadającego numerowi referencyjnemu z załącznika A, następowała identyfikacja przedmiotu oferowanego przez danego wykonawcę. Istotnie wskazano w nim numer referencyjny produktu. Jednak kolumna 1 tego załącznika, zawierająca numer referencyjny, była już wypełniona przez zamawiającego. Znajdowała się bowiem we wzorze załącznika nr 3 przygotowanym przez zamawiającego, który wykonawca zobowiązany był wypełnić, podając nie tylko „cenę jednostkową brutto zł” i „wartość brutto zł”, ale także „oferowane urządzenie/element, typ/model/symbol producenta, krótki opis, itp.”. Kolumna 4 tego załącznika była więc istotna. To w niej właśnie należało opisać oferowany produkt w sposób wymagany przez zamawiającego i pozwalający na ocenę jego zgodności z wymaganiami postawionymi w załączniku A. Wykonawca zobowiązany był więc podać co faktycznie oferuje (opisać swój produkt). Skoro wykonawca tego nie uczynił (nie wypełnił bowiem) tego załącznika w sposób wymagany przez zamawiającego i nie zidentyfikował przedmiotu swojej oferty to jego oferta jest w tym zakresie niezgodna z treścią SIWZ. Wykonawcy zobowiązani są bowiem zastosować się do wymagań zamawiającego. Złożyć wymagane przez zamawiającego dokumenty i je wypełnić w sposób wskazany w SIWZ. Złożenie próbek oferowanych produktów oraz ich kart katalogowych, w świetle zapisów SIWZ oraz treści zawartych w załączonych kartach katalogowych, nie było wystarczającym. Załącznik nr 3 (kolumna 4) identyfikował oferowany produkt, a karty katalogowe i dostarczone próbki miały potwierdzać spełnienie wymagań postawionych przez zamawiającego przez produkty oferowane przez wykonawcę.

Przykładowo w kartach katalogowych są wymienione różne typy/modele/symbole danego produktu, jak również parametry, cechy, wielkości, które są różne w zależności od danego typu/modelu/symbolu. Wobec czego wykonawca zobowiązany był zidentyfikować oferowany produkt w załączniku nr 3 (kolumna 4), który powinien odpowiadać wymaganiom

zamawiającego (postawionym w załączniku A), co z kolei powinny potwierdzać dostarczone próbki i karty katalogowe. Załącznik ten, wbrew twierdzeniom odwołującego, nie miał charakteru informacyjnego. Przeciwnie wykonawca precyzował w nim co jest przedmiot jego oferty. To rolę wykonawcy było bowiem wskazanie co oferuje, a nie poszukiwanie, ustalanie i przyporządkowywanie poszczególnych produktów przez zamawiającego – w oparciu o karty katalogowe i próbki – co jest przedmiotem jego oferty, zwłaszcza, że w kartach katalogowych nie znajdowały się wszystkie produkty, które były przedmiotem tego postępowania. Dookreślenie oferowanego przedmiotu zamówienia na późniejszym etapie postępowania nie jest możliwe. Postępowanie o udzielenie zamówienia jest procesem sformalizowanym. Badanie i ocena ofert to etap poprzedzający wybór najkorzystniejszej oferty. Ocena nie może być dokonywana dopiero w trakcie realizacji umowy. Odwołujący, co jest niewątpliwie, jest profesjonalistą. Powinien był więc dolożyć należytej staranności, przygotowując ofertę, wypełnić i złożyć wszystkie wymagane dokumenty, obejmujące cały zamawiany asortyment.

Odwołujący, na obecnym etapie postępowania, kwestionuje zasadność żądania przez zamawiającego podania określonych danych („oferowane urządzenie/element, typ/model/symbol producenta, krótki opis, itp.”) w kolumnie 4 załącznika nr 3. Niemniej jednak, mając wątpliwości, co do zasadności takiego żądania mógł w terminie określonym w przepisach ustawy Pzp wnieść odwołanie, czego nie uczynił. Mógł także skierować w tym zakresie zapytanie do zamawiającego. Tego także nie uczynił.

Tym samym zarzut dotyczący niezgodności treści oferty odwołującego z treścią SIWZ nie potwierdził się.

Nie potwierdziły się także pozostałe zarzuty podniesione przez odwołującego w treści odwołania, a dotyczące konkretnie wskazanych niezgodności treści oferty odwołującego z treścią SIWZ, tj. zarzuty 2.2., 2.3., 2.4. i 2.5. uzasadnienia odwołania. I tak:

Zarzut niewłaściwej głębokości półek na stołach wyspowych (zarzut 2.2.)

Zamawiający w rozdziale III załącznika B do SIWZ, pkt 2 podał, iż „W przypadku stołów wyspowych dopuszcza się zastosowanie jednej półki obustronnej o głębokości 300 mm lub dwóch niezależnych półek (zawieszonych na tej samej wysokości), których suma głębokości wynosi 300 mm. (...) W przypadku stołów przyściennych głębokość półki musi wynosić minimum 150 mm (w obu rzędach).” Także, odpowiadając na pytania wykonawców nr 97 i 100, podtrzymał wymóg zawarty w SIWZ, dotyczący stołów wyspowych, tj. zastosowania jednej półki obustronnej o głębokości 300 mm. Tym samym, wbrew twierdzeniom odwołującego, jednoznacznie określił głębokość półki obustronnej przy stole wyspowym. Tak więc dla spełnienia tego wymogu koniecznym było zaoferowanie półek na stołach wyspowych o ściśle określonej głębokości, głębokości 300 mm. Tymczasem odwołujący, co jest bezsporne (okoliczność tę zresztą sam przyznał w treści odwołania oraz na rozprawie), zaoferował stół wyspowy, w którym głębokość półki obustronnej przekracza

głębokość wymaganą dla tego typu stołu o 33 mm. Oznacza to, że jego oferta jest w tym zakresie niezgodna z treścią SIWZ. Z treści oferty, w tym z treści załącznika nr 3, załączonych do oferty kart katalogowych a także dostarczonych próbek, nie wynika spełnienie tego wymogu.

Bez znaczenia dla stwierdzenia zgodności oferty odwołującego z treścią SIWZ jest kwestia spełnienia normy EN 13150. Zamawiający bowiem w sposób jasny i precyzyjny sformułował wymóg dotyczący głębokości półek przy stole wyspowym. Wobec czego wykonawca zobligowany był zaoferować produkt o ich ściśle określonej głębokości. I to ten element w ramach oceny zgodności miał być i był przez zamawiającego oceniany. Brak jest więc podstaw do uznania zasadności tego zarzutu.

Zarzut zastosowania palnych materiałów (zarzut 2.3.)

Zamawiający w rozdziale III załącznika B do SIWZ, pkt 2 podał, iż „Przystawki instalacyjne muszą być niepalne, łatwo zmywalne, nienasiąkliwe i zabezpieczone przed korozją. Dopuszcza się, żeby wybrane elementy przystawki były zabezpieczone warstwą polimerową”. Tymczasem – jak wynika z akt postępowania – w panelach kolumny instalacyjnej stołu laboratoryjnego stwierdzono palne i niegasnące po zapaleniu elementy z tworzywa sztucznego. Palność tych elementów przyznał także odwołujący, wskazując przy tym na niemożność zupełnego wyeliminowania tworzyw sztucznych z kolumny instalacyjnej. Wskazywał przy tym na ich akcesoryjny charakter, podnosząc, iż jako takie mogły być – wobec braku stosownych zapisów SIWZ – plastikowe. Niemniej jednak przystawki stanowią – jak wynika z treści SIWZ – element konstrukcyjny i jako takie miały być niepalne. A skoro tak to oferta odwołującego jest w tym zakresie niezgodna z treścią SIWZ.

Zarzut niedozwolonej głębokości zewnętrznej dygestorium (zarzut 2.4.)

Zamawiający w rozdziale II załącznika B do SIWZ podał, iż „oferowane dygestoria muszą być w rozmiarach 1200 mm, 1500 mm i 1800 mm (podane wartości są szerokościami zewnętrznymi), przy całkowitej głębokości nie przekraczającej 1000 mm. Poniższy opis dotyczy rozwiązań ogólnych; jeśli rozwiązania poszczególnych dygestoriów (np. liczba, rodzaj punktów poboru mediów, rodzaj szafek), przedstawione w wymaganiach szczegółowych dla każdego z dygestorium różnią się od ogólnych, należy traktować wymagania szczegółowe jako nadrzędne”. Nadto w punkcie 1 tego rozdziału „Konstrukcja” wskazał, iż „dygestorium musi składać się z części roboczej, zawierającej komorę roboczą wraz z blatem, panele z mediami, okno przednie, system pozwalający na współpracę z zainstalowanym w budynku systemem regulacji przepływu powietrza, oświetlenie, elektroniczne systemy kontrolno-sterujące oraz podstawy, w której mogą być zamontowane szafki”. Tym samym, podając nie tylko wymaganą głębokość zewnętrzną dygestorium, ale także je definiując. Należało więc zaoferować dygestorium o wskazanej przez zamawiającego głębokości zewnętrznej z uwzględnieniem wszystkich elementów

składających się na dygestorium, a więc także rzeczy dodatkowych będących akcesoriami. Tymczasem dostarczone do badań dygestorium – jak wynika z akt postępowania - ma większą głębokość (1050 mm) niż wymagana przez zamawiającego (1000 mm). A ponadto ani z treści załącznika nr 3, ani też z załączonych do oferty kart katalogowych zaoferowanych produktów nie wynika, który produkt ze wskazanych w karcie katalogowej został zamawiającemu zaoferowany, jak również jaka jest głębokość zewnętrzna wskazanych w karcie dygestoriów. Dlatego też Izba uznała, że zarzut ten nie potwierdził się.

Zarzut niedozwolonej głębokości wewnętrznej dygestorium (zarzut 2.5.)

Zamawiający w rozdziale II załącznika B do SIWZ, pkt 2 podał m.in., iż „szerokość blatu mierzona w środku komory roboczej nie może być mniejsza od rozmiaru dygestorium (rozumianego jako zewnętrzna jego szerokość) więcej niż o 150 mm, a drugi wymiar jego powierzchni nie może być mniejszy niż 750 mm”. Nadto, odpowiadając na pytanie wykonawcy nr 46 (odpowiedź zamawiającego z dnia 5 sierpnia 2015 r.), podał „zamawiający informuje, iż przez głębokość blatu dygestorium należy rozumieć głębokość użyteczną dostępną użytkownikowi, zgodnie z opisem podanym w rozdziale II, pkt 2 (załącznik B do SIWZ). Głębokość ta mierzona jest od tylnej powierzchni ramy okna (lub innych elementów zamocowanych na tej ramie mogących wprowadzać dodatkowe ograniczenia) do najbliższej oknu ściany tylnej dygestorium blatu mierzoną dodatkowo tylko dla płaskiej części blatu (rant nie jest wliczony w głębokość blatu)”. Zamawiający podał więc w sposób jednoznaczny jaka winna być głębokość wewnętrzna blatu dygestorium i jak będzie ona mierzona. Tymczasem głębokość blatu dygestorium w dostarczonej przez odwołującego próbce jest mniejsza niż 750 mm, mimo iż wymogiem zamawiającego było, aby ta głębokość była nie mniejsza niż 750 mm. Powyższe potwierdza złożona przez zamawiającego dokumentacja fotograficzna dokonanego pomiaru. Wynika z niej, że głębokość wewnętrzna blatu dygestorium jest mniejsza niż 750 mm. Tym samym zarzut odwołującego nie potwierdził się.

Zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp poprzez jego niezastosowanie i nie odrzucenie oferty wykonawcy VWR mimo jej niezgodności z treścią SIWZ nie potwierdził się.

W zakresie tego zarzutu odwołujący podniósł kilka zarzutów, tj. 3.1., 3.3., 3.4., 3.4., 3.5. i 3.6. uzasadnienia odwołania. I tak:

Zarzut dotyczący demontowalności pleców szafki 3.1.

Zamawiający podał w SIWZ, iż „plecy szafki muszą być wykonane z pojedynczej blachy, demontowalne w celu serwisowania połączeń mediów znajdujących się za szafką”. Nie podał jednak co przykładowo miałyby świadczyć o braku możliwości demontowalności pleców szafki. Tak więc dopuszczalnym było zastosowanie takich materiałów, z uwzględnieniem postawionych w SIWZ wymogów, które pozwoliłyby na rozebranie pleców

szafki (jej demontaż) a następnie jej zmontowanie. Zaoferowane przez wykonawcę VWR szafki są demontowalne. Mocowanie pleców szafki odbywa się bowiem za pomocą śrub. Użycie silikonu nie jest konieczne. Zastosowany silikon – jak słusznie podniósł zamawiający - jest jedynie uszczelniaczem, który nie wpływa na możliwość demontażu szafki. Istotnie w wyniku demontażu silikon zostanie zniszczony, niemniej jednak plecy szafki łatwo zostaną z powrotem zamontowane. Tym samym zarzut ten nie potwierdził się.

Zarzut dotyczący malowania paneli instalacyjnych 3.3.

Zamawiający podał w SIWZ (rozdział III, pkt 2 „Przystawki instalacyjne”), iż „przystawki instalacyjne muszą być niepalne, łatwo zmywalne, nienasiąkliwe i zabezpieczone przed korozją (w przypadku elementów stalowych galwanicznie powłoką cynku o grubość warstwy cynku minimum 2,5 mikrometra), dwustronnie lakierem epoksydowym lub epoksydowo-poliestrowym naniesionym proszkowo, wypalonym w temp. minimum 200 stopni Celsjusa (grubość powłoki lakierniczej minimum 50 mikrometrów). Konstrukcja kolumn, panele osłonowe i instalacyjne, wsporniki półek muszą być wykonane z blachy stalowej lub aluminiowej zabezpieczonych antykorozyjnie. Dopuszcza się, żeby wybrane elementy przystawki były zabezpieczone warstwą polimerową”. Z powyższego wynika, że zamawiający żądał dwustronnego zabezpieczenia przed korozją przystawek instalacyjnych i elementów tych przystawek. Nie wymagał jednak dwustronnego malowania tych elementów. Wymóg taki nie wynika z przytoczonego przez odwołującego zapisu SIWZ. Tym samym brak jest podstaw do uwzględnienia tego zarzutu.

Zarzut dotyczący grubości frontów szafek 3.4.

Zamawiający podał w SIWZ „Grubość frontów szafek musi być w zakresie od 18 mm do 20 mm (...) ”). Nadto, odpowiadając na pytanie wykonawców nr 5 z dnia 24 lipca 2015 r., „Czy zamawiający dopuści aby podwójne fronty szafek pod dygestoriami i w stołach oraz w szafach stalowych miały grubość 15 mm?”, podał „zamawiający dopuszcza opisane wykonanie pod warunkiem, że nie zmieni to innych wymaganych cech, szczególnie ognioodporności”. Zamawiający okazał Izbie zdemontowany front drzwiczek dostarczony przez wykonawcę VWR jako próbka. Dokonał mierzenia grubości frontu, wykazując jednoznacznie, że grubość frontów szafki wynosi 15 mm czyli tyle ile wymagał zamawiający. Twierdzenia odwołującego, dotyczące pochodzenia okazanych na rozprawie drzwiczek oraz urządzenia, za pomocą którego dokonano pomiaru grubości, wobec braku przedstawienia jakichkolwiek dowodów w tym zakresie, nie zasługują na uwzględnienie. Wszyscy wykonawcy dostarczyli do siedziby zamawiającego próbki oferowanych produktów. Wobec czego zamawiający, dokonując oceny, bazował na tych właśnie próbkach. Okazane Izbie zdemontowane drzwiczki – jak zapewniał zamawiający – pochodziły w dostarczonych mu próbek. Dlatego też Izba uznała, że zarzut ten nie potwierdził się.

Zarzut dotyczący zabezpieczenia oferowanych mebli przed korozją 3.5.

Odwołujący, stawiając ów zarzut, powołał się na ujawnione przez niego podczas oględzin próbki dostarczonej przez wykonawcę VWR ślady zdartego pokrycia przystawki kolumn instalacyjnych. Tymczasem – jak podniósł zamawiający – ujawnione przez odwołującego uszkodzenia (zarysowania) powstały podczas dokonywanych przez zamawiającego prób wytrzymałościowych zaoferowanych mebli. Takim próbom – jak oświadczył – poddał próbki dostarczone przez wszystkich wykonawców i wszystkie uległy takim uszkodzeniom. Wobec tak złożonych oświadczeń brak jest podstaw do uznania zarzutu w tym zakresie.

Zarzut dotyczący braku możliwości obniżenia wysokości śródnika 3.6.

Zamawiający podał w punkcie 3.2. SIWZ, iż „kolumny przystawek powinny mieć możliwość połączenia ich na wysokości blatu roboczego stołu śródnikiem o wysokości równej wysokości stołu”. Dowodem na niespełnienie tego wymogu przez produkt zaoferowany przez wykonawcę VWR ma być zdjęcie załączone do odwołania ilustrujące śródnik przed obniżeniem. Tymczasem z załączonego do oferty wykonawcy VWR katalogu oferowanego produktu, jak i przedstawionych wraz z pismem procesowym fotografii, opisujących proces obniżenia śródnika - wynika możliwość obniżenia jego wysokości do wysokości blatu roboczego stołu. Czynności tej – jak wskazał wykonawca VWR – dokonuje się poprzez system poziomowania kolumn, uwzględniając dwa systemy poziomowania i regulacji wysokości kolumn. Tym samym Izba uznała, że zarzut ten nie potwierdził się.

Zarzut naruszenia art. 87 ust. 1 ustawy Pzp poprzez jego niezastosowanie i niewezwanie odwołującego do złożenia wyjaśnień treści złożonej oferty w zakresie elementów związanych z oferowanym przedmiotem zamówienia oraz Załącznikiem, i dotyczących jednoznacznej możliwości oceny w zakresie wykazania, że oferowany przedmiot zamówienia spełnia wymagania techniczne i funkcjonalne opisane w SIWZ nie potwierdził się.

Jak już wyżej wskazano wykonawcy zobowiązani byli wraz z ofertą złożyć m.in. wypełniony załącznik nr 3 oraz karty katalogowe oferowanych produktów i dostarczyć ich próbki. Odwołujący, co jest bezsporne, nie wypełnił kolumny 4 załącznika nr 3, w której należało podać „oferowane urządzenie/element, typ/model/symbol producenta, krótki opis, itp.". Załączył katalog oferowanych przez niego produktów, które – jak podnosił na rozprawie – stanowią rozwiązania standardowe, dostosowywane do potrzeb konkretnego postępowania. Jednakże w treści jego oferty takiej informacji jest brak. Przede wszystkim brak jest jednak zidentyfikowania oferowanych produktów. Wykonawca nie wypełnił bowiem załącznika nr 3 (kolumna 4), w treści którego winien zidentyfikować przedmiot jego oferty. Wobec czego nie jest możliwym wezwanie go w trybie art. 87 ust. 1 ustawy Pzp do złożenia wyjaśnień

dotyczących treści jego oferty. „Wyjaśnienia treści złożonej oferty nie mogą bowiem prowadzić do zmiany treści oferty, a ograniczać się mogą jedynie do wskazania sposobu rozumienia treści jakie zawiera złożona oferta. Zamawiający nie może więc na podstawie wyjaśnień złożonych przez Odwołującego dokonywać zmian w treści pierwotnie złożonego przez wykonawcę oświadczenia woli (oferty). Wyjaśnienia muszą ograniczać się wyłącznie do wskazania sposobu rozumienia treści zawartych w ofercie, nie mogą natomiast jej rozszerzać ani ograniczać”. (wyrok z dnia 25 czerwca 2012 r., sygn. akt KIO 1222/12) Tak więc procedura wyjaśniania treści oferty nie może co do zasady skutkować wprowadzeniem zmian w treści oferty. Tymczasem w tym stanie faktycznym taka sytuacja miałaby miejsce. Wykonawca, dokonując ewentualnych wyjaśnień, precyzowałby dopiero na tym etapie postępowania, etapie badani i oceny ofert, co oferuje (wobec braku takich informacji w treści oferty – załącznik nr 3 kolumna 4), a co powinien uczynić już w treści oferty. Procedura wyjaśnień służy wyeliminowaniu wątpliwości co do treści złożonej oferty i nie może prowadzić do nadawania jej nowej treści. Tym samym Izba uznała, że zarzut ten nie potwierdził się.

Mając na uwadze powyższe Izba uznała, że nie potwierdził się także zarzut naruszenia art. 91 ust. 1 w zw. z art. 7 ust. 3 ustawy Pzp

Izba nie odniosła się do zarzutu naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp poprzez jego niezastosowanie i nie odrzucenie oferty wykonawcy Block mimo jej niezgodności z treścią SIWZ z uwagi na to, że poza odniesieniem się do „zaniechania odrzucenia oferty tego wykonawcy” (na stronie 1 odwołani) oraz w treści powołanego zarzutu (strona 13 odwołania) odwołujący nie przedstawił żadnych argumentów przemawiających za odrzuceniem oferty tego wykonawcy. A ponadto oferta wykonawcy Block, jak wynika z informacji zamawiającego z dnia 27 listopada 2015 r. „Zawiadomienie o rozstrzygnięciu (wyniku) postępowania w części 1 zamówienia” (przekazanej wykonawcom w tej samej dacie), została już skutecznie odrzucona na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, gdyż wykonawca ten czynności tej nie kwestionował.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono, jak w sentencji.

Izba w poczet materiału dowodowego zaliczyła dokumentację przedmiotowego postępowania oraz dokumenty złożone na rozprawie przez Strony oraz Uczestnika postępowania, uznając je za stanowiska je składających.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp oraz § 5 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (tj.: Dz. U. z 2010 r., Nr 113, poz. 759 z późn. zm.), tj. stosownie do wyniku postępowania.

Przewodniczący: